

Filla de Girona, l'Anna Guanter ha treballat bàsicament en el camp de l'edificació. És potser per això que té tan clar que l'arquitectura és **"un joc de volums que integrem en el paisatge"**, una definició molt humana i alhora artística, perquè **"no col·loquem les coses de qualsevol manera"**.

En el camí que va del **"no-res"** a l'obra, la nostra protagonista no concedeix únicament prioritat a l'entorn, sinó també a **"la manera en què viurà la gent que es mourà a l'interior d'aquell espai"**. En aquest sentit, considera que **"les dones sovint tenen més sensibilitat a l'hora de preveure l'ús que es farà de les coses. No es deixa l'objecte en un lloc perquè hi estigui exposat, sinó perquè s'utilitzi"**. Curiosament, **"amb els clients acostumes a tenir els tractes amb l'home, amb poca intervenció per part d'ella"**.

Els habitatges que dissenya són sempre per a particulars. També s'ha encarregat de grans projectes com ara centres comercials, en col·laboració amb altres despatxos. **"Recentment m'he incorporat a una empresa que es dedica a invertir en habitatge, i m'ocupo de gestionar i coordinar les feines que s'encarreguen a altres arquitectes"**. Una nova etapa professional que entusiasma l'Anna: **"M'agrada deixar llibertat als arquitectes -de la mateixa manera que vull que els clients me'n deixin a mi-, una vegada han comprès i fet seu l'encàrrec"**.

Pel que fa a la creació d'espais lúdics, des que va fer la seva primera gran obra d'un parc temàtic, al llarg de la qual va establir un contacte molt estret amb equips nord-americans, està convençuda que els arquitectes tenen molt a dir pel que fa al turisme. Especialment avui dia, que ha sorgit **"una nova concepció de l'oci molt necessària: les famílies, en arribar el cap de setmana, necessiten d'alguna activitat per fer junts, ja que durant la resta de dies amb prou feines es veuen. Per proporcionar-los aquest servei, cal que els arquitectes potenciem tots els recursos de què ja disposa Catalunya, fent-los rendibles, sense cometre cap estafa. Els americans ho han de fabricar tot; a nosaltres ens cal fer poc. Els europeus ja tenim patrimoni artístic per visitar"**.

Cal, doncs, recuperar el patrimoni d'una manera racional: **"Visitant Pompeia, posem per cas, t'adones que, mentre algunes de les rehabilitacions són poc respectuoses amb el passat, s'és poc imaginatiu en l'explotació turística, impossibilitant la creació de negocis que puguin reinvertir en les mateixes restes. Només s'hi poden invertir diners públics, però arriba un punt en què l'Estat no dona per tant. Sorpren, per exemple, que no es pugui plantejar la reproducció fora del recinte d'algun habitatge que presenti part de la vida quotidiana de les ciutats romanes, o que les botigues siguin tan poc actives en la reproducció d'objectes trobats al lloc"**.

La nostra convidada ha participat en projectes tan interessants com el de la Vila Olímpica: **"Un cop vaig acabar la carrera, vaig entrar a treballar en un dels equips d'arquitectes que hi intervenien. Vaig començar fent feines de despatx, però de seguida em van donar l'oportunitat de participar en el seguiment d'obra. Al costat de**

dos grans mestres vaig aprendre el que era la construcció, la realitat del que tu imagines. Em feia molta il·lusió veure com creixia aquella part de Barcelona".

Després d'això, **"em va sorgir l'oportunitat de treballar a Port Aventura i no m'ho vaig pensar dues vegades. Veure com van creixent aquests grans projectes és fantàstic, fins i tot estèticament"**. Un encàrrec difícil: **"M'hi vaig incorporar com a responsable de la tematització, quan ningú no sabia gaire què era allò. Els arquitectes de Saint Louis, dissenyadors del parc, ens van anar aclarint el significat d'aquest concepte"**.

L'urbanisme va jugar un paper fonamental en el projecte: **"Es tenien molt en compte les perspectives dels carrers. Encara que la gent no se n'adoni, es va prestar molta atenció al que el visitant veuria en cada moment, segons el lloc per on passés, ja fos a peu o amb barca"**. És de suposar que en aquesta operació les barreres arquitectòniques no es podien passar per alt: **"Els disminuïts constitueixen una part important de la clientela de Port Aventura. És més, el parc disposa de carros motoritzats perquè es puguin desplaçar tant els invàlids com la gent gran. I això no és només una qüestió comercial. Un projecte com aquest necessàriament està pensat per a tota mena de públics"**.

La nostra interlocutora reconeix que **"el projecte de Port Aventura era molt americà. La ubicació de les botigues i els restaurants està molt meditada, per exemple. Jo pensava que el tarannà mediterrani no s'adaptaria a aquest direccionisme, però vaig descobrir que a la gent li encanta no haver de pensar què farà a cada moment, amb la llibertat de disposar d'un gran espai on moure's amunt i avall"**.

Les idees innovadores no afecten únicament el sector del lleure, sinó també el de l'habitatge, amb el qual la nostra protagonista està molt familiaritzada: **"Les famílies han canviat. Són més reduïdes, però cada cop tenen més coses: ordinadors, esquís, bicicletes... Tanmateix, les cases continuen sent petites. Per menjar i dormir es necessita poc espai, però... i per guardar les coses? Les promocions no tenen en compte les noves necessitats dels usuaris. No es té en compte, per exemple, la tendència a treballar des de casa: la normativa només té en compte l'existència de tres endolls de telèfon a les cases, un a la sala d'estar, un a la cuina i un altre al dormitori de matrimoni, sense pensar que la resta d'habitacions també poden tenir ordinador. Respecto molt les promotores, perquè s'ha d'anar amb molt de compte a l'hora de planificar inversions i posar-les en pràctica, però cal anar mentalitzant-les a poc a poc de la necessitat d'adaptar-se a aquests canvis"**.

Uns canvis dels quals la nostra entrevistada procura estar al dia mitjançant un contacte estret amb els companys del col·lectiu, publicacions i ponències. Aquesta és la lliçó que ens transmet l'Anna Guanter, la de la necessitat de no quedar-se en el passat, però sense oblidar el patrimoni que, de mica en mica, ha anat omplint la nostra terra.

“L’arquitectura és un joc de volums que integrem en el paisatge perquè no col·loquem les coses de qualsevol manera”

Anna Guanter - Girona (Gironès)